

maa opdrages til at forstaa kommunale Spørgsmaal og til at benytte deres Stemmer til at faa bedre Love og Vilkaar. Det er kun ved at give os et saadant Eksempel, at de kan støtte Kampen i andre Lande, eller nogen-sinde haabe selv at faa politisk Stemmeret. De behøver ikke længere overbevise nogen om Kvindestemmerettens Fortræffelighed ved Theorier. De maa nu gennem Praksis yde dette Bevis.

Erfaringen i Sverrig har været helt mod-sat. Alt hvad Kvinderne i Danmark har gjort, har ogsaa Kvinderne i Sverrig gjort og mere til. Siden Kongressen i Kjøbenhavn er deres Medlemsantal fordoblet og Foreningerne er steget fra 66 til 127.

En Petition med 142,128 Navnes Under-skrift er bleven indgivet til Rigsdagen. De-putationer er blevene sendte til Regeringen og er blevene hørte. Men den svenske Regering har sagt til Stemmeretskvinderne akkurat lige-som de førende Mænd i de forenede Stater sagde til de amerikanske Stemmeretskvinder i 1868: »Vent til alle Mænd har faaet Stemmeret; saa vil der altid blive Tid til at tage Eders Forordringer under Overvejelse.« Der er bleven indbragt private Lovforslag i den svenske Rigsdag, som er blevene varmt støttede. *Med Undtagelse af England har sikkert Kvinderne i Sverrig arbejdet mere utrætteligt i det forgangne Aar end i noget andet Land.*

I Danmark er delvis Stemmeret blevet givet til Kvinder, fordi Regeringen var villig. I Sverrig tøves der med at give Kvinder politisk Stemmeret, fordi Regeringen er uvillig. Det er ikke umuligt, at de svenske Kvinder kan faa politisk Stemmeret før de danske, ligesom den politiske Stemmeret maaske vil medføre mere Indflydelse, Autoritet og Hurtighed til at se sin Lejlighed der, saa at Kvindestemmeret i Sverrig vil medføre større Resultater end i Danmark i det næste Ti-Aar. Begge Lande er intelligente og frem-stræbende. Den Maade, hvorpaa de Problemer, der er indesluttede i Kvindestemmerets Situationen, bliver løste i disse to Lande vil være en Lære for Stemmerets-Arbejdere. Vi maa tilstaa frit, *at i Retning af virkelig Vinding gaar Skandinavien foran.*

Tegn til virksom Kamp er ikke alene til-stede i vore tretten medforbundne Lande, men findes overalt i Verden. I Bulgarien er der dannet et nyt Kvindestemmerets Forbund, som er blevet optaget i Alliancen. Gennem dets Udsending vil vi love det vor Hjælp og Sympathi.

Schweitz har dannet et Stemmerets-Forbund, som vi vil ønske Velkommen i vor Kreds. I det fjerne Syd-Africa har Kap-Kolo-nien og Natal tilvejebragt en Organisation og ansøger om Stemmeret i deres respektive Parlamenter. De har forenet sig og sender en Delegeret til denne Kongress. Frankrig vil holde en Kvindestemmerets Kongress om nogle faa Dage, og vi haaber, at den vil resultere i Dannelsen af et Stemmerets Forbund og en enig Politik. Italien holdt sin første Kvinde-Kongress sidst i April, og en Afdeling deraf helligedes Kvindestemmeret. Et meget stort Publikum ligefra Herrer og Damer af den højeste Adel til velkendte For-kæmpere for et udstrakt Demokrati fyldte Foredragssalen. Adskillige Kvinder og to

Medlemmer af Parlamentet talte ved Mødet til Gunst for Kvindestemmeret. Dagbladene skrev lange Rapporter, men disse var over-strøede med Karrikaturer af Kvindeførerne. Karrikaturer repræsenterer et tidligt men uundgaaeligt Trin i Kvindestemmerettens Ud-viklingshistorie.

Mærkelig nok er Modellen for disse Karrikaturtegnere ganske den samme. Hvorfor skal de nu altid tegne dem med Paraplyer? I tidligere Dage er det nok muligt at de ind-bildte sig, at dette var det Angrebsvaaben, som Kvinderne vilde benytte mod Regerin-gerne; men nutildags burde italienske Karri-katurtegnere dog vide, at der staar ganske anderledes virkningsfulde Vaaben til deres Raadighed.

Vi lykønsker de italienske Kvinder til de Fremskridt de gør. Der er kun et kort Stykke Vej fra Karrikaturerne til den alvor-lige Eftertanke. Ligesom naar Straa fejes sammen af Vinden og viser, hvorfra deene kommer, saaledes tyder Begivenheder her og der paa den almindelige Opvaagnen blandt Kvinderne. Grækenland og Serbien har dan-net Kvinderaad. Islandske Kvinder i Amerika har dannet et Kvindestemmerets Forbund og udgiver et Kvindestemmeretsblad »Freja« som spredes mellem Islænderne i de For-enede Stater og Canada.

Fra Washington kommer Tidender om, at den japanske Minister dér har erklæret, at Kvinderne i hans Land gør saadanne Fremskridt ad Frigørelsens Vej, at de endnu kan faa Forspringet for Vestens Nationer. Fra Sultanens Land har vi hørt, at Kvinderne er blevene urolige, og der — som andetsteds — lærer Autoriteterne, at hvis Kvinderne ved-blivende skal leve i Undertrykkelse, er det en Fejltagelse at give dem Lov til at læse. Men skøndt Agitationen for Kvindestemmeret fra Vest til Øst, fra Lapland til det solglødende Italien, fra Canada til Syd-Africa ikke nogen-sinde har kendt til Hviletider, synes Storm-centret for Bevægelsen at have koncentreret sig i England.

I andre Lande har der været forskellige Trin op ad Udviklingens Stige; i England har der været en Revolution. Der har hverken været Kanoner eller Krudt eller Blodsudgydelse, men der har været alle andre Kendetegn paa Krig. Der har været tapre Generaler, velskolede Arméer og mangt et vel udført Slag; der har været Taktik og Krigslist, Udfald, Belejringer og Krigsfanger. Der har været dem, som har kritiseret de anvendte Metoder; men indtil vi kender hele Sandheden angaaende, hvad Englands Kvinder har gjort, *hvorfor* de gjorde det, og *hvorledes* de gjorde det, har vi ingen Ret til at dømme. Hver Klasse, lige fra Damer af Adelen til Fabrikspigen har været indviklet i Kampagnen, og ikke én Mand, Kvinde eller Barn kan foregive Uvidenhed om, hvad Kvindestemmeret betyder. Suffragetterne har ført deres Opraab ind i de mørkeste Side-gader, de skjulteste Vraaer. Da en Deputa-tion, bestaaende af tredsindstyve Parlamen-tsmedlemmer for nogle Dage siden mødte hos Premierministeren, og bad om hans Bistand til at skaffe Kvinderne deres Ret, var Højde-punktet naaet i den halvtredsindstyveaarige Kamp for Kvindestemmeret.

Først enedes Verden om højt og lydeligt

at udtale Uvillie mod de engelske Suffra-getters saakaldte »ukvindelige« Opførsel. Tiden gik, Forklaringerne hørte op. Og Verden, som havde moret sig herover, iagttog nu For-løbet af Sagen i aarvaagen Taushed. Chan-cerne paa hver Side var uudgrundelige. Da kom Latteren. Telegrafene bragte de Nyheder til den fjerneste Del af Jordkloden, at den engelske Regerings Ministre blev »beskyttede« af Garden, at endog Ministrenes Huse blev »beskyttede« af Politi, ja, at Parlamentets Bygningskompleks blev »beskyttet« af en mægtig Politikordon. Beskyttede! men for hvem da? Jo — for endeel ubevæbnede Kvinder!! I andre Lande har Politiet be-skyttet Kejsere, Czarere, Konger og Præsidenter for Angreb af skjulte Fjender, hvis Hensigt var at dræbe.

Det eneste Spørgsmaal som nu er for-haanden er: »Hvorledes vil den engelske Re-gering bære sig ad for at overgive sig og alligevel bevare sin Værdighed?«

Jeg vover mig til en Forudsigelse: For den engelske Stemmeretskvinde er Sejren nær. Naar den kommer, vil Verden glemme den Kamp, den har kritiseret, da der intet vanærende har været ved den, og den vil kun erindre, at Kvindestemmeret er blevet et Faktum i en af Verdens største Regeringer. Og endvidere siger jeg: at ligesom de en-gelske Baroner udfægtede deres Kamp for Menneskehedens Rettigheder i det 13. Aar-hundrede, saaledes vil disse engelske Kvinder fra det 20. Aarhundrede slaa et virknings-fuldt Slag for al Verdens Kvinders politiske Frihed. Lad dem, der vil, kritisere. *Engelske Kvinder danner Historie i disse Dage*, og kommende Generationer vil sige, at det var ædelt gjort.

Jeg kan ikke slippe denne Oversigt over den nuværende Situation, uden en Redegørelse for mit eget Lands Vilkaar. I nogle Decen-nier i det sidste Aarhundrede gav det Eks-empel paa et udpræget Demokrati, og andre Tilhængere af folkelige Regeringer saa hen til Amerika's forenede Stater for at faa Be-visførelsen for denne Regeringsforms Fortræf-felighed.

I de sidstforløbne tredive Aar er den al-mindelige Mening ændret, og Mands-Stemme-ret kaldes der for et Misgreb.

Vi faar et mørkt Billede deraf, som uden al Tvivl har haft en hindrende Indflydelse paa den videre Udvikling af en folkelig Re-gering. Jeg troer sikkert, at det med Sand-hed kan siges, at den store Bevægelse i Eu-ropa i 1848, som i mange Lande gav sig Ud-slag i Konstitutioner og i udvidet Stemmeret, i det store Hele var Resultat af de For-enede Staters praktiske Udbytte af sine Er-faringer. Vi har i den sidste Del af Aar-hundredet hørt, at Fordærvelse, Bestikkelse